

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

De minister van Sociale Zaken en
Werkgelegenheid
T.a.v. de heer Mr. J.P.H. Donner
Postbus 90801
2509 LV Den Haag

telefoon 070-312 92 45
fax 070-312 92 33

e-mail griffier@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

datum 27 mei 2008
kenmerk 140889.01U

Geachte heer Donner,

In haar vergadering van 20 mei 2008 heeft de commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid gesproken over een zestal voorstellen van de Europese Commissie tot besluiten inzake sociale zekerheidshandhaving, overeen te komen met de landen Algerije, Marokko, Tunesië, Israël, FYROM, Kroatië (COM (2007) 787 t/m 793; dossier E080037 (onderdelen a t/m f) op www.europapoort.nl) naar aanleiding van de aanbidding van een BNC-fiche.

Vanuit de fracties van de PvdA en SP zijn enkele vragen gerezen over de Nederlandse inzet ten aanzien van deze voorstellen, welke u hieronder aantreft.

Het fiche over de inzet van het kabinet ten aanzien van de voorstellen COM (2007) 787 t/m 793 roept bij de leden van de PvdA-fractie de volgende vragen op:

Het kabinet geeft aan positief te oordelen ten aanzien van de subsidiariteit. Hoe rijmt hij dit met de gestelde inzet om in voorkomende gevallen afwijkend te kunnen acteren? Betekent de wens tot 'autonome bevoegdheid' niet dat ons land het thema juist niet geëigend vindt voor regulering op EU-niveau? Zo ja, wil dat dan niet zeggen dat het kabinet negatief oordeelt over de subsidiariteit? Zo nee, kan hij dit uitleggen?

Is het inderdaad zo dat ons land op het gebied van handhaving en export van uitkeringen binnen de EU een volstrekt solitair standpunt inneemt? Leeft, anders gezegd, de wens om zonder goede handhavingsafspraken geen export van uitkeringen te volvoeren in geen enkele andere lidstaat? Zo ja, hoe laat dit zich naar het oordeel van het kabinet verklaren?

Kan het kabinet zijn inzet op dit dossier wat precieser aangeven? Wat zijn de 'punten' die hij in het overleg met de EU-partners wil proberen te realiseren? Wat wordt de opstelling indien het gewenste resultaat uitblijft?

Hoe is de stand van zaken in de jurisprudentie ten aanzien van de wet BEU? Zijn er nog zaken onder de rechter en zo ja in welk stadium verkeren deze?

De leden van de SP-fractie hebben naar aanleiding van het BNC-fiche nog de volgende vragen:

datum 27 mei 2008

kenmerk 140889.01U

blad 2

De socialezekerheidsbepalingen uit de voorgestelde besluiten geven werknemers die onderdaan zijn van de geassocieerde landen of een EU-lidstaat en hun gezinsleden recht op export van een beperkt aantal socialezekerheidsuitkeringen (ouderdomspensioenen, nabestaandenpensioenen en arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, voor zover de arbeidsongeschiktheid voortvloeit uit een arbeidsongeval of beroepsziekte) naar de geassocieerde landen. Op basis van wederkerigheid geldt de exportmogelijkheid ook vanuit de geassocieerde landen naar de EU toe. De besluiten bevatten daarnaast handavings- en samenwerkingsbepalingen.

De vraag rijst echter hoe deze handavingsbepalingen zich verhouden tot onze nationale bilaterale verdragen in het kader van de wet BEU. Het kabinet zegt zeer te hechten aan deze handavingsverdragen. De leden van de SP-fractie vragen het kabinet duidelijk te maken hoe het tot een positief oordeel over deze Europese voorstellen komt, terwijl deze onduidelijke verhouding niet eerst is verhelderd.

Een wel reeds duidelijk risico is dat door de export van uitkeringen ook in overeenkomsten van de Gemeenschap met derde landen vast te leggen, Nederland ten aanzien van die landen niet (langer) autonoom bevoegd is in het besluit om al dan niet uitkeringen te exporteren. Hoe verhoudt zich deze duidelijkheid met de waarde die dit kabinet hecht aan bilaterale handavingsverdragen enerzijds en de positieve houding ten aanzien van de voorgestelde EU-besluiten anderzijds?

Klopt de vaststelling dat onder het Verdrag van Lissabon, indien dat reeds in werking was getreden en indien er onder de lidstaten van de EU een gekwalificeerde meerderheid voor deze voorstellen aanwezig zou zijn, eventuele reserves van Nederland voor invoering niet (meer) ter zake relevant waren geweest? Het kabinet is van mening dat de subsidiariteitstoets (in stricte zin) positief uitvalt. Op grond van artikel 310 EG-verdrag, juncto artikel 300. lid 2, eerste alinea, laatste zin en tweede alinea bestaat er in deze een bevoegdheid voor de Gemeenschap. De lidstaten blijven bevoegd voor de inrichting en financiering van hun nationale zekerheidsstelsel, echter klaarblijkelijk niet langer voor de handhaving in geval van export van uitkeringen. Hoe oordeelt dit kabinet over de subsidiariteit in bredere zin?

Het kabinet beoordeelt de proportionaliteit negatief, omdat het associatiebesluit de bevoegdheid ontnemt aan de lidstaten om export te schorsen in geval blijkt dat adequate controle van de uitkeringsvoorwaarden niet mogelijk is. Hoe komt het kabinet dan toch tot een positief (eind)oordeel?

Hoogachtend,

De griffier van de commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid
van de Eerste Kamer der Staten-Generaal,

Mw. mr. W.A.J.M. van Dooren